

то царство на-Гдѣа нашегѡ
и спаси́гела Исуса Хрѣта.

12 Заради това не щемъ
да се ѡблѣнимъ да ви во-
спомѣнѡвамъ секога за тѣа
(работы). ако и да ги знае-
те, и оутверждени сте въ
истина та колѣто сегѡ джр-
жите.

13 Мыслимъ обѡче да ѣ
праведно, до гдѣто се на-
хождамъ въ тѣа (тѣлесна)
хижина да ви возбжда-
вамъ съ воспомѣнѡваніе.

14 Понѣже знамъ зашѡ скѡ-
рѡще да ѡставимъ тѣа хи-
жина, каквѡто шо ми казѡ
и Гдѣа нашъ Исуса Хрѣтѡса.

15 И всегдѡ ще да се по-
мжчимъ да бы вые и послѣ
по моѡто скончаніе помни-
ли тѣа (работы).

16 Зашѡто ние не послѣ-
довахме на хитроизмыслен-
ны вѡсни, когѡто ви про-
повѣдахме сила та и при-
шествіе то на-Гдѣа нашегѡ
Исуса Хрѣта, но со свой те
ѡчи видѣхме негово то ве-
личествіе.

17 зашѡто ѡнъ пріѡ ѡ бѣа
ѡудѣ честь и слава, когѡто
дойде камто него такѡвъѡ
гласъ ѡ великолѣпна та сла-
ва: тоѡ ѣ сынъ мой воз-
любленны, въ когѡто ѣ
сиичко то моѡ благоволеніе.

18 И тоѡ гласъ ние чѡхме че
слѣзе ѡ небѡ то, като вѣхме
съ него на свѡта та горѡ.

19 И ѡсвѣнь това, имаме
пѡ вѣрно прорѡческо то слѡ-
во, и докрѣ стрдѡвате вые
зашѡто внимѡете на него,
като на свѣтилникъ който
свѣти въ тѣмно мѣсто, до
гдѣ да начне да се разсжм-
нова, и да изгрѣбѣ денница
та въ серца̀та ви:

20 Понѣже това пѣрво знаѣ-
те, зашѡ никси нѣма влѡстъ
да истолкѡва нѣкое прорѡ-
чество въ писаніе то по
своѡта вола.

21 Зашѡто нѣкое прорѡ-
чество не ѣ прорѡчествовано
нѣкога ѡ произволеніе че-
ловѣческо, но ѡ сѣгѡгѡ Дхѡа,
като се просвѣщавали сва-
ти те вѣти человекѡцы, го-
ворили са го.

ГЛАВА В.

Но имѡло ѣ и лжливѡ про-
рѡцы по междѡ нарѡдатъ,
каквѡто и по междѡ вѡсѡ
ще да бждатъ лжливѡ оу-
чители, който ще да вовѣ-
датъ ѣреси гдѡвители, и
понѣже се ѡричатъ ѡ госпо-
дина (своегѡ) който ги ѣ
искѡпиль, ще да привлѣчатъ
на секе си скѡра погібель.

2 И мнозина ще да послѣ-
доватъ по нѣхни те развра-
щенни (оученіа), заради
който и истинно пѡтъ ще
да се похѡди.

3 И заради лакометво то
(си) ще да вы оуловатъ съ